

POLETNI VEČER

Janez Menart

Kako si lepa, ko lase
po naslanjaču razpustiš
in se s priprtimi očmi
na pol opazno nasmejiš;

ko roka, gola do lakti,
pri tleh za svojo senco niha,
ko v dekolteju se zoži
in spet razpre telo, ko diha:

ko val luči skoz okno sije,
da v pesku listje trepetaja,
ko veter mehko v šipe lije
in se z zavesami igra ...

kako si lepa, ko želim,
da bi sanjarila o meni,
in da bi kdaj lahkó dejal:
to pesem sem napisal ženi.

1952

PESEM PREZRTE DEKLICE

Janez Menart

Naj ti z rokó
grem čez obraz,
kot topel veter
gre čez klas.

Naj dolgo gledam
ti v oči,
kot mesec v jezero
strmi.